

Tokyo Gakugei University

Tokyo Gakugei University เป็นอีกหนึ่งมหาวิทยาลัยที่น้องๆ นักศึกษาเอกญี่ปุ่นของธรรมศาสตร์อาจจะต้องเคยได้ยินชื่อกันมาบ้าง เพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่ Beam Sensei (พี่ป๊ม) เคยได้เลือกไปแลกเปลี่ยนมาตอนสมัยที่ยังเรียนอยู่ที่ธรรมศาสตร์ อีกทั้ง Tokyo Gakugei University ยังเป็นมหาวิทยาลัยที่ อ.ทัศนีย์ เคยได้ไปศึกษามาอีกด้วย

สำหรับชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยในญี่ปุ่นเอง ก็ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นที่รู้จักกันดี เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในเรื่องคณะครุศาสตร์ในระดับประเทศ เรียกได้ว่าถ้าพูดถึงมหาวิทยาลัยนี้กับคนญี่ปุ่น ทุกคนจะต้องร้องอ้อว่าเป็นมหาวิทยาลัยดังสำหรับการผลิตครูมากมาย ซึ่งถึงแม้ว่าในโครงการแลกเปลี่ยนทุนพิเศษของเราจะไม่ได้ให้ไปเรียนคณะครุศาสตร์ แต่ไปเรียนในโปรแกรม Exchange Program ซึ่งเราจะได้เลือกเรียนวิชาเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น ทั้งแกรมมา การพูด การฟัง การอ่าน การเขียนต่างๆ หรือวิชาทางด้านวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่น เช่น ประวัติศาสตร์ของอนิเมะญี่ปุ่น เป็นต้น

ซึ่งถึงแม้มหาวิทยาลัยจะมีคณะ ครุศาสตร์ เป็นหน้าตาของมหาวิทยาลัย แต่การเรียนการสอนเรื่องภาษาเองก็ใช้ว่าจะธรรมดา ค่อนข้างเข้มข้น(ยาก)อยู่เช่นกัน โดยเงื่อนไขของพี่คือจะต้องเรียนในรูปแบบออนไลน์อยู่ที่ประเทศ เนื่องจากปัญหาด้านโควิด19 ทำให้ไม่สามารถเข้าประเทศญี่ปุ่นได้ ทำให้ตัดโอกาสหลายๆอย่างไป เช่น โอกาสในการทำความรู้จักเพื่อนมากขึ้น หรือ โอกาสในการใช้ชีวิตที่ประเทศญี่ปุ่น แต่หากเป็นเรื่องการเรียนแล้ว ถือว่าได้เรียนรู้อะไรมามากมาย เพราะได้เรียนในระดับที่ยากขึ้นกว่าการอยู่ที่เอกญี่ปุ่น ธรรมศาสตร์4ปี เรียกได้ว่าได้ท้าทายความสามารถของตัวเอง อีกทั้งได้ครุคนญี่ปุ่นในระดับมหาวิทยาลัยญี่ปุ่นมาเป็นผู้สอน ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นจริงๆ หากต้องการที่จะพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นของตนจริงๆ Tokyo Gakugei University ก็เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่น่าสนใจที่จะเลือกค่ะ

เริ่มต้น - การสอบวัดระดับก่อนเรียน

เนื่องจากรุ่นพี่ของพี่เองก็ไม่ได้แนะนำเรื่องการสอบวัดระดับของ Tokyo Gakugei University มา เลยทำให้พี่ก็ไม่ได้เตรียมตัวอะไรไปสอบเลย แต่มารู้ทีหลังตอนเลือกเรียนวิชาว่าจริงๆแล้ว **การสอบวัดระดับสำคัญมาก ๆ และเป็นตัวแปรสำคัญในการเลือกเทียบโอน เพราะฉะนั้นจะขออธิบายอย่างละเอียดนะคะ**

โดยก่อนเข้าเรียนเราจะได้รับอีเมลล์จากมหาวิทยาลัยให้เข้าร่วมการสอบฟรีเทสก่อนที่จะให้ลงทะเบียนเรียนค่ะ มีการสอบทั้งหมด 2 ครั้ง ก่อนเริ่มเทอม 1 และก่อนเริ่มเทอม 2 โดยจะนำผลจากการสอบฟรีเทสมาวัดระดับของเราว่าเราอยู่ในระดับอะไรจากระดับ 5 จนถึง 1 (1 คือยากที่สุด เทียบได้เท่า N1 ถึง N2) และนำไปจัดคลาสต่อไป ให้คนในระดับเดียวกันอยู่ในห้องเดียวกัน

***ข้อสำคัญเลยคือผลการจัดระดับมีผลต่อการเลือกวิชาเรียน** ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งสำหรับการเทียบโอน เพราะว่าตัวอย่างเช่นหากน้องต้องการเลือกเทียบโอนวิชา Business Japanese เนื่องจาก Tokyo Gakugei University มีวิชา Business Japanese ให้เรียน และสามารถเทียบโอนได้ แต่ข้อแม้คือ**จะต้องสอบฟรีเทสของมหาวิทยาลัยให้ได้ระดับ 1**

เท่านั้นจึงจะมีสิทธิเลือกลงวิชา **Business Japanese** หมายความว่าหากใครเตรียมใจจะมาเทียบโอนวิชา **Business Japanese** แต่สอบฟรีเทสได้ไม่ถึงระดับ 1 จะไม่มีสิทธิลงเรียนวิชานี้และไม่สามารถเทียบโอนได้ค่ะ เพราะฉะนั้นถึงเทียบโอนตัวไหนขอให้ดูหลักสูตรของมหาลัยดีๆ ว่าวิชาที่ต้องเรียนจะต้องสอบให้ได้ระดับอะไร 1 หรือ 2 และเตรียมแผนอื่นไว้ด้วย ว่าถ้าเทียบโอนตัวนี้ไม่ได้ จะสามารถเทียบโอนตัวไหนแทนได้บ้าง ถ้าจะมาแค่เทียบโอนตัวเดียว เอาตัวนี้โดยเฉพาะ แล้วสอบวัดระดับได้ไม่ถึงเกณฑ์จะช่วยเหลือได้ค่ะ

ส่วนตัวที่สอบได้ระดับที่ 1 ในทั้ง 2 ครั้งจึงไม่มีปัญหาในการเลือกเรียนวิชาอะไร หากแต่ถ้าถึงแม้จะสอบได้ระดับที่สูงที่สุดแต่เราก็ไม่สามารถไปเลือกเรียนระดับที่ต่ำกว่าได้ ถึงแม้ว่าระดับที่ 2 จะมีวิชาที่น่าสนใจอยากจะไปลงเรียน แต่ที่สอบได้ระดับที่ 1 จึงไม่สามารถไปลงเรียนได้ค่ะ แต่ถ้าหากว่าเราสอบได้ระดับที่ 1 แต่เมื่อลงเรียนไปแล้วรู้สึกว่ายากเกินไป ไม่สามารถตามได้ทัน จะสามารถติดต่อหน่วยที่ดูแลเด็กแลกเปลี่ยนให้เลื่อนระดับวิชาของเราลงไปเป็นชั้น 2 ได้ค่ะ ตัวอย่างเช่น ลงวิชาการเขียนของระดับ 1 ไป แต่ว่ายากมากเกินไป หากไปติดต่อแล้วเขาจะเลื่อนวิชาการเขียนเราเป็นของคลาสระดับ 2 ให้ค่ะ (ก็คือย้ายไปเรียนห้องระดับ 2 เพื่อนร่วมห้องของระดับ 2 เฉพาะวิชาที่แจ้งไป ไม่ใช่เลื่อนผลสอบของเราจาก 1 เป็น 2)

เนื่องจากที่ที่สอบได้ระดับที่ 1 ทำให้เพื่อนร่วมห้องของพี่ก็มีแต่คนที่มี N1-N2 แล้วทั้งนั้น (ซึ่งคนมี N2 ไม่ใช่ว่าเขาเก่งไม่เท่า N1 นะคะ พี่ว่าเขายังไม่ว่างไปสอบระดับ1เลย) เนื้อหาการเรียนการสอนจึงจะเป็นในระดับ **มากกว่าN1ขึ้นไป** เพื่อให้ผู้เรียนที่มีระดับ 1 แล้วได้เรียนรู้มากขึ้นจริงๆ เพราะฉะนั้นถ้าใครบอกว่าเรียนที่นี้ง่ายๆ ไม่ยากเลยก็เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่งนะคะ ตัวพี่เองก็โดนรุ่นพี่หลอกมาอีกที ว่าเรียนที่นี้ง่ายๆ ไม่ยากเลย เพื่อนในห้องก็ฝรั่งน่ารักๆ พวกนี้เรียนรู้พูดรู้ๆ ปลายๆ โดยที่รุ่นพี่ก็ไม่ได้บอกพี่เรื่องสอบวัดระดับนี้มา มารู้ทีหลังว่าที่รุ่นพี่เล่ามาคือรุ่นพี่สอบวัดระดับได้ระดับที่ 3 จนกระทั่งตัวพี่เองสอบได้ระดับที่ 1 จนไปเข้าคลาสเรียนเจอแต่เพื่อนคนจีนพูดน้ำไหลไฟล้น อาจารย์พูดเร็วพูดชัดตั้งแต่คาบแรก ถึงได้รู้ตัวว่าตัวเองโดนหลอกแล้ว

เกี่ยวกับข้อสอบวัดระดับ - ระบบการสอบ

ส่วนเรื่องวิธีการสอบ จะสอบทางออนไลน์ผ่านเว็บ ซึ่งระบบการสอบเรียกได้ว่าแสนพอสมควร เพราะว่าระดับความยากจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆตามจำนวนข้อที่เราตอบได้ค่ะ โดยหน่วยงานที่ดูแลเด็กแลกเปลี่ยนจะเป็นคนส่งอีเมลรายละเอียดการสมัครสอบ การทำข้อสอบมาให้ และเขียนกำกับไว้ว่า ***ห้ามมั่ว หากไม่รู้คำตอบก็เว้นไว้ ไม่ต้องตอบใดๆ** เพราะจะต้องนำผลสอบมาใช้ในการจัดคลาสของเรานั่นเอง มีการสอบแกรมม่า สอบคันจิ และการสอบฟังค่ะ ***ไม่มีการสอบเขียน ทั้งหมดเป็นเลือกชอยส์ตอบ** เป็นการสอบเป็นจับเวลาในการทำข้อสอบ จะมีเวลานับถอยหลังให้ดูตรงมุมขวาระหว่างที่เราทำข้อสอบ ข้อหนึ่งน่าจะประมาณ 30หรือ60วินาทีแล้วแต่ข้อค่ะ โดยจะต้องทำเป็นข้อๆไป ไม่ได้เป็นชีทมาให้ดูคำถามทีเดียวแล้วเราตอบข้อนี้ไม่ได้แล้วเราผ่านไปดูข้ออื่นแล้วค่อยกลับมา ระบบคือหากเราตอบข้อนี้ไม่ได้ จะไม่สามารถข้ามไปก่อนแล้วกลับมาทำใหม่ค่ะ หากเวลาหมดโดยที่ยังไม่ได้ตอบก็จะโดนข้ามไปเลยเช่นกัน เพราะฉะนั้นจะต้องมีสติระหว่างทำมากๆนะคะ ผลสอบสำคัญค่ะ

เรื่องความยาก เนื่องจากระดับความยากจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆตามจำนวนข้อที่เราตอบได้ ข้อแรกๆจึงไม่ยากเลยคะ เริ่มจาก N4 เป็นต้นไป ค่อยไปยากหลังๆคะ แต่ก็ไม่ได้ยากมากทำไม่ได้คะนะคะ แ่อาจจะรู้สึกว่ายากสอบมันแสนนิดหน่อย เช่น พาร์ทคันจิในช่วงที่ยาก อาจจะถามว่าคันจิตัวนี้เขียนอย่างไร แล้วขอยส4ข้อเป็นคันจิที่หน้าตาเหมือนกัน ต่างกันแค่เส้น2เส้นให้สับสนเล่น เป็นต้น ส่วนตัวสำหรับพี่พาร์ทที่ยากคือพาร์ทฟังช่วงหลังคะ(ช่วงยาก) ยิ่งยากเป็นพิเศษเพราะ**เขาจงใจเอาไฟล์เสียงที่คุณภาพต่ำ เสียงไม่ชัดมาให้ฟังคะ** แรกๆก็เป็นเสียงชัดใสแจ๋วเหมือนเวลาเราสอบ JLPT แต่พาร์ทหลังจะจงใจใช้ไฟล์เสียงแตกๆ มาพูดรายงานข่าวบ้าง พูดรายการวิทยุบ้าง แล้วเหมือนเราใช้โทรศัพท์ลำโพงแตกเปิดฟังยังงั้นยังงั้น หรือบางทีก็เหมือนผู้พูดพูดอยู่กลางพายุบ้าง ค่อนข้างน่าปวดหัวมากคะ

อย่างไรก็ตามพี่คิดว่าการสอบนั้น**ไม่ยากมากคะ** ล้วนเป็นความรู้ที่พี่เห็นสมควรว่า เด็กเอกญี่ปุ่นธรรมชาติปี3ควรจะทำได้อยู่แล้ว เพราะความรู้ของเราน่าจะเทียบได้กับ JLPT N2 พอดี (ในกรณีครั้งแรกนะคะ) ส่วนกรณีของตัวพี่ พี่มี N1 ตอนปี3 หากใครที่ผลการสอบ N2 ค่อนข้างดี หรือมีผลสอบN1อยู่แล้ว ก็ไม่ต้องเตรียมตัวอ่านหนังสืออะไรไปสอบวัดระดับก็ได้คะ ไม่ยาก ขอให้ตั้งใจทำข้อสอบก็พอคะ

วิชา และการเรียนการสอน

จากที่ได้เขียนไปตรงเรื่องการสอบวัดระดับ ถ้าหากเราสอบได้ระดับที่ 1 เราจะเลือกเรียนวิชาได้แค่ของระดับ 1 เท่านั้น ไม่สามารถลงไปเรียนวิชาในระดับที่ต่ำกว่าได้ ซึ่งถ้าหากเป็นวิชาพื้นฐานเช่นการฟังการพูด การอ่าน การเขียน แกรมม่า เป็นต้น หากระดับ 1 นั้นยากเกินไปเราสามารถส่งอีเมลล์ไปหาหน่วยที่ดูแลนักเรียนแลกเปลี่ยน และขอให้เขาเปลี่ยนคลาสการฟังของเราจากระดับ1 เป็นระดับ2ได้ (เปลี่ยนให้เฉพาะคลาสที่เราขอ)

แต่จะมีบางวิชา นอกจากวิชาพื้นฐานแล้ว จะมีวิชาพิเศษเช่น วิชาดราม่า(ระดับ1) หรือวิชามังงะ(ระดับ2) แม้ว่าพี่อยากจะเรียนวิชามังงะมากแค่ไหน ก็ไม่สามารถไปเรียนได้เพราะพี่สอบได้ระดับที่ 1 ซึ่งวิชาที่สามารถเรียนได้ของระดับที่ 1 ไม่มีวิชามังงะ เป็นต้น ในทางกลับกัน ผู้ที่สอบได้ระดับที่ 2 ก็ไม่มีสิทธิเรียนวิชาดราม่า(ระดับ1)เช่นกัน

นอกจากวิชาพื้นฐานแล้ว Tokyo Gakugei University ยังมีอีกหลายวิชาน่าสนใจมากมาย เช่น วิชาวิจัยประวัติศาสตร์อนิเมะ, วิชาวิจัยโรงเรียนญี่ปุ่น/ระบบการศึกษาของญี่ปุ่น, วิชาพูดคุยทำresearchร่วมกันกับนักศึกษาญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งเป็นไปได้ก็อยากจะให้ลงไว้คะ เพราะเป็นสไลด์วิชาที่แตกต่างจากที่เรียนที่ธรรมศาสตร์มาก และหลายวิชาจะได้รับประสบการณ์ที่ไม่สามารถหาได้จากการเรียนที่ธรรมศาสตร์ อีกทั้งระดับความยากที่ไม่สามารถหาได้ที่ธรรมศาสตร์ ถ้าหากต้องการที่จะพัฒนาระดับของตัวเอง เช่น คนที่มีระดับ N1 แล้ว ก็จะได้เรียนเนื้อหาที่เหนือกว่า N1 ขึ้นไป ทักษะต่างๆที่ N1 ควรทำได้ และเชี่ยวชาญ เช่น สำเนียงการพูดเหมือนคนญี่ปุ่น การพูดในความเร็วเดียวกับคนญี่ปุ่น การฟังในระดับเดียวกับคนญี่ปุ่น การปริ้นต์งานให้เข้าตาคนญี่ปุ่น การทำสไลด์ปริ้นต์ที่ดี เป็นต้น

ขอยกตัวอย่างด้วยวิชาการฟังของคลาสระดับ 1 ในคาบเรียนแรกเซนเซย์ก็ได้ชี้แจงว่าเนื่องจากทุกคนในคลาสนี้อยู่ในระดับ N1 แล้ว เพราะฉะนั้นจะต้องเรียนในสิ่งที่สูงขึ้นไปอีก ซึ่งก็คือการฟังให้ได้เท่ากับเจ้าของภาษา ซึ่งการฟังนั้นไม่ได้เอะอะแค่ฟังให้ทัน ฟังให้ออก แต่ยังมีทักษะการคาดเดา เช่น หากนายญี่ปุ่นพูดคำสั่งให้เราฟัง โดยที่มีเฮลิคอปเตอร์อยู่บนหัว เราจะต้องฟังคำสั่งของเจ้านายให้ออกทั้งหมดแม้มีเสียงรบกวน แม้จะมีเสียงติดขัดบางส่วน เราก็จะต้องเดารูปประโยค และคาดเดาได้ว่าประโยคเต็มๆ นั้นคืออะไร ซึ่งพี่ก็ไม่รู้ว่าเราจะต้องทำงานแบบใดถึงจะได้ไปปรับคำสั่งงานจากเจ้านายบนลานจอด เฮลิคอปเตอร์ แต่การที่สามารถฟังได้ในระดับเดียวกับคนญี่ปุ่นก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ไว้ค่ะ โดยตัวการเรียนวิชานี้ส่วนใหญ่ก็จะเป็นการฟังคลิปข่าว ทั้งข่าวแจ้งภัยพิบัติ ต้องฟังให้ออกว่าเกิดเหตุระดับใด พื้นที่เสี่ยงคือเขตใด ความเสียหายเท่าไรแล้วจะต้องอพยพไปที่ใด หรือข่าวทางด้านเศรษฐกิจ เกิดสภาวะอะไร ส่งผลอย่างไร ซึ่งเราจะต้องจับใจความให้ได้ทั้งหมด เพราะเซนเซจะถามทั้งหมดนั้นแหละค่ะ นอกจากเรื่องข่าวแล้ว รายการวาไรตี้ก็จะต้องฟังให้ออก มุกตลกคนญี่ปุ่นเป็นอย่างไร รายการดาราตลกของญี่ปุ่น มุกเมื่อก็จุตซ้ำคืออะไร ต้องอธิบายมุกให้ได้ เรียกได้ว่าเราจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมของคนญี่ปุ่นด้วย เพราะเซนส์รายการตลกของญี่ปุ่นกับไทยนั้น ค่อนข้างต่างกันพอสมควรเลยล่ะค่ะ ซึ่งอาจารย์ก็จะคอยช่วยอธิบาย และถามจ้ะทุกอย่าง ไม่ปล่อยเลยล่ะ เรียกได้ว่าเราควรจะต้องฟังและเข้าใจเนื้อหาให้ได้ทั้งหมด ไม่ใช่บางส่วนนั่นเอง

โดยสิ่งที่ท้าทายมากขึ้นคือในอาจารย์มักใช้คลิปที่มีความละเอียดต่ำ หรือได้แอบดัดแปลงเสียงของคลิป ให้คุณภาพต่ำเสียงแตกบาดหูเพื่อให้ยากลำบากต่อการฟังมากขึ้น หรือในบางทีที่ใช้ไฟล์เสียงคุณภาพปกติ ก็จะใช้ระบบเร่งความเร็ว x2 x4 x8 x10 ในการฝึกจับใจความ ซึ่งการเร่งความเร็วฟังแบบนี้ มีคนญี่ปุ่นนิยมทำกันเป็นปกติค่ะ เพื่อประหยัดเวลาในการดูคลิป เพราะฉะนั้นจุดมุ่งหมายของวิชาก็คือฝึกทักษะให้เราทำให้ได้เหมือนกับคนญี่ปุ่นนั่นเอง

ดังที่กล่าวไป ในแต่ละวิชาจะมีสไตล์การสอนที่แตกต่างกันไป แต่ล้วนแล้วนับว่าเป็นวิธีที่แปลกใหม่ สนุก น่าสนใจ และไม่อาจพบเจอได้ง่ายๆ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับมหาวิทยาลัยในไทยเรา เพราะฉะนั้นย่อมเป็นประสบการณ์ที่ดี และเป็นโอกาสที่ได้ฝึกฝนตัวเองให้เก่งขึ้นได้จริงๆ ค่ะ หากใครมีเป้าหมายที่จะเก่งภาษาญี่ปุ่นจริงๆ Tokyo Gakugei University ก็ถือเป็นตัวเลือกที่พออยากจะแนะนำค่ะ

เพื่อนร่วมชั้น

หากเป็นคลาสระดับ 3 – 5 จะมีคนต่างชาติหลากหลายมากขึ้น ตัวอย่างเช่นชาตินิวยอร์ก ตุรกี รัสเซีย แต่ส่วนคลาสระดับ 2 – 1 ขึ้นไป 75% เป็นคนจีนค่ะ เช่นสมมติวิชาหนึ่งมีนักเรียน 20 คน น่าจะเป็นยอดมนุษยคนจีนไปแล้ว 12-13 คน ที่เหลือก็จะเป็นยอดมนุษยชาติละหนึ่งคนประปรายมา ฮองกง 1 คน เกาหลี 1 คน สิงคโปร์ 1 คน ไทย 1 คน เป็นต้นค่ะ

ถ้าถามว่าเพื่อนๆ เป็นมิตรไหม คงตอบได้แค่ว่าขึ้นอยู่กับตัวเราทั้งนั้นค่ะ ถึงจะเป็นคลาสออนไลน์ เวลาโดนแบ่งกลุ่มทำงานในคลาส โดนอาจารย์สร้างห้องแยกให้คุยกับเพื่อนในกลุ่มกันแค่ 3 คน เราจะปฏิบัติตัวอย่างไร หากเจอเพื่อนพูดไม่เก่งจะทำอย่างไร หากเจอเพื่อนไม่ค่อยช่วยเสนอความเห็นจะทำอย่างไร ปัญหาเหล่านี้หากเราเป็นคนพูดเก่งก็就不用มีปัญหาอะไร

คะ หากเราคิดว่าทุกคนเป็นมิตรหมด แต่มีปัญหาที่กำแพงภาษา อยู่ที่เราให้อีกโอกาสเขาเท่าไหนคะ ถ้าเพื่อนพูดไม่เก่งไม่มั่นใจ ก็ต้องพยายามซักถามเพื่อน ให้อีกโอกาสเขาพูดความเห็นของเขาโดยที่เราเป็นคนถาม เป็นต้น ขึ้นอยู่กับเราล้วนๆค่ะว่าเพื่อนจะน่ารักกับเราไหม

ส่วนเพื่อนร่วมห้องบางคนที่เขาเม้นท์สัมพันธ์ดีอยู่แล้ว คุยเก่งอยู่แล้ว เวลาเราตอบคำถามอาจารย์ ตอบด้วยน้ำเสียงดี กระฉับกระเฉง ตอบคำตอบน่าสนใจ ไม่ตอบขอไปที ไม่ตอบอะไรน่าเบื่อ คนอื่นเห็นเราตอบดี เขาก็จะอยากคุยด้วยเองค่ะ

***ข้อแนะนำ** เวลาตอบคำถามอาจารย์ อย่าตอบแค่ ว่า Yes/No เช่น หากเขาถามว่าเราชอบดูอนิเมะญี่ปุ่นหรือไม่ ห้ามตอบแค่ อ้อ ไม่ดูค่ะ หรือ ดูค่ะ แล้วจบบทสนทนา คำตอบที่ดีควรเป็น

หากชอบ – ชอบค่ะ โดยเฉพาะเรื่อง ... เนื้อเรื่องสนุกมาก ตอนนี้อัดตามดูทุกสัปดาห์ ตอนนี้อยู่ไทยฮิตมากเลยคะ เช่น เซย์จี้จี้หรือเคยดูไหมคะ?

หากไม่ชอบ – ไม่ค่อยได้ดูเลยคะ แต่ปกติจะชอบดูซีรีส์ญี่ปุ่น หรือหนังญี่ปุ่นนะคะ ก่อนหน้านี้ก็ดูหนังเรื่อง ... ไปคะ เป็นต้น

เทคนิคการตอบที่ดีคือการขยายคำตอบของเรา อาจลงท้ายด้วยการย้อนถามคำถามกลับไปยังผู้พูด(เช่นเซย์) เพื่อขยายบทสนทนาไปอีกคะ หรือการยกตัวอย่างเองก็เป็นวิธีการที่ดี ที่เปิดโอกาสให้อีกฝ่ายมีเรื่องที่จะพูดต่อคะ เช่นการเสริมว่า เราดูเรื่องอะไรอยู่ เราชอบเรื่องอะไรเป็นพิเศษ นอกจากเซย์จี้จะได้พูดถึงเพิ่มเติมได้ว่า “อ้อ เซย์จี้ก็ดูคะ สนุกมากเลยนะคะ” ยังเปิดโอกาสให้เพื่อนในคลาสได้รับรู้ข้อมูลของเรา และได้สร้างหัวข้อสนทนาเพิ่มขึ้นมา เวลาโดนสุ่มจับแยกไปทำงานกลุ่ม เพื่อนบางคนอาจจะรีบทักเราว่า “เราเอง ก็ชอบดูเรื่อง ... เหมือนกัน” ก็ได้คะ

เทคนิคการพูดคุยเหล่านี้ล้วนจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ เพราะฉะนั้นอยากพูดเก่งก็ต้องพูดเยอะๆคะ ส่วนตัว พี่เคยไปเรียน Summer Course ที่ญี่ปุ่นสมัยอยู่มัธยมปลาย มีพี่ และเพื่อนคนไทยอีก1คน ไปเรียนที่เดียวกัน เวลาเท่ากัน กลับไทยมากลับได้อะไรต่างกันมาก พูดได้ต่างกันมาก เพราะเพื่อนคนไทยอีกคน ไปเรียนพูดกับคนอื่นแค่เท่าที่จำเป็น เลิกเรียนญี่ปุ่นก็เดินทางกลับบ้านเลย ไม่พูดคุยกับใคร ไม่เข้าร่วมงานเลี้ยง ไม่ไปกินข้าวกับเพื่อนในห้อง ไม่กล้าพูดสั่งอาหาร ไม่กล้าพูดกับพนักงานเซเว่น ไม่กล้าถามทางเวลาหลงทาง เพราะกลัวพูดภาษาญี่ปุ่นผิด หรือสำเนียงไม่ดี ทำให้ถึงได้ไปเรียนถึงที่ประเทศญี่ปุ่น ก็ไม่ค่อยได้พัฒนาทักษะการพูดเท่าที่ควร

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่น ล้วนขึ้นอยู่กับตัวเรา จะได้ไปญี่ปุ่นหรือไม่ จะคลาสออนไลน์ หรือเรียนที่ห้องเรียน ได้มากหรือได้น้อย อยู่ที่เรากล้าพูด และสร้างโอกาสให้กับตัวเองคะ